

MAKAY IDA

TÖBBÉ NINCSEN

Hogy többé nincsen is szavad,
hallak az ég s a föld alatt.
Hogy többé nincsen már karod,
világok csöndjét ringatod.
Hogy többé nincs, nem lesz neved,
Istennek szólok, ha veled.

ÁLDVA LÉGY

(SZABÓ LŐRINC VARIÁCIÓ)

Légy áldva, ki átfényled a létet,
Ki a szerelem voltál, s visszatérsz
az időmélybe, a múlt csillagára,
a mindent adtad, s mindent visszakeresz,
érc törvényed szerint már elveszel.
Tiéd minden, mi születik s enyész.
"Áldva légy!"
-"Te adtad, Te vetted el."

MORVAI PÉTER

VERS SZ. J.-NEK

Csúfképű szent, ha rajta-vesztesz,
vers-életed ha homályba dől,
szép aratásod hogyha nem lesz:
téged aratnak, veled vetnek,
testedre dőlve üzekednek,
s föl Kent fejedre mi csorog?
Sátán fején ha püspöksüveg,
zsebében pálinkásüveg:
nevetve sírni mondd, ki fog?
ha pillészárnyú angyalok
helyébe gyilkos angyal áll,
ha összecsap kojót - sakál,
s halált zabál a döghalál?

AZ ÚRNAK CSÖNDESEI

Mi az Úrnak csöndesei volnánk.
Isten hallgatás-csuhát adott ránk,
őrizetre angyal áll fölöttünk:
meg ne tudjuk, milyen okból jöttünk.

Meg ne tudjuk hányadik e század,
mit jelent a "tűz" és mit a "lázad",
hol ragyog a könnyperegte ösvény,
bőkezűnél miért jobb a fősvény,

mennyit ér az életünkre romló
régi rend, mely barna mint a komló,
s mért igéz, hogy túl a Csend határán
lesz honunk, és nem fogyunk el árván?

TOMKISS TAMÁS

TÉLVÉG

olyan	un
aktív	szimpátia
most	a divat
a télvégi	depressziós
tinédzserekben	kisöregekben
a depresszió	Kati és Zsolti
csak ülnek	egymásban
a kövön	ülnek
lábfejükben	rázzák
merev	vérüket
nyugatalanság	divatos
karikák	sötétsége
mögül	a semminek
néznek	hallgatnak
sötétén	nem jól
hallgatóznak	hallanak
és fújják	a paraszat
a füstöt	is utálják
egymás	szemét
szemébe	haragos
néha	a tenger
felizgulnak	a hullámtól
egy tökéletes	induló
test	összecsapás
árnyékától	fejük felett
	tüzelnek